

PHẦN 1

Hạt lúa thức giấc

Trên cánh đồng vàng

Trên cánh đồng bạt ngàn, lúa chín vàng ươm. Gió thổi qua đồng tạo nên những cơn sóng li ti trên biển lúa vàng rực. Chim muông từ khắp nơi đổ về ríu rít. Âm thanh cây lúa va vào nhau xạc xào, xạc xào như thể những bông lúa đang trò chuyện với nhau.

Phương chạy lon ton theo ba má ra đồng thu hoạch lúa. Cái bóng của cậu nhỏ xíu, nằm lọt thỏm giữa hai cái bóng lớn hơn của ba má trải dài trên mặt ruộng. Ba Phương cầm lưỡi hái trên tay, lia lia vài cái là một bó lúa đã nằm gọn hơ. Má Phương gom nhặt, chất từng bó ấy thành đống lúa lớn hơn, cao ngang bụng Phương. Cậu nhóc nghịch ngợm chạy quanh đống lúa vừa chất, dùng cây quất vào đống lúa như đang rèn luyện võ nghệ. Bỗng chốc, từng hạt lúa rơi xuống đất. Phương cúi xuống lượm hạt lúa rơi, không khỏi thắc mắc:

"Hạt lúa nhỏ xíu vầy mà má nấu được cả nồi cơm ăn no căng bụng. Ủa, sao kì vậy ta?"

Má nghe Phương nói vậy liền bật cười, bảo:

"Hạt lúa nhìn vậy chứ không bé nhỏ đâu con. Lớn lên con sẽ hiểu."

Phương nghe má nói nhưng trong đầu vẫn chưa hết thắc mắc. Trong mắt cậu, rõ ràng hạt lúa này xay ra thành hạt gạo trăng trắng thì vẫn nhỏ xíu, vậy mà má nói sao có vẻ to tát dữ. Phương nghĩ hồi lâu rồi bỏ qua một bên. Cậu leo tuốt lên đống lúa mới chất, nằm hít hà cái mùi thơm ơi là thơm của rạ rơm mới cắt, của lúa chín vàng ươm.

Phương lim dim mắt. Văng vẳng bên tai cậu là tiếng chim ríu rít, tiếng ếch nhái ộp oạp, tiếng đám bạn thả diều cười đùa, và đâu đó bỗng vang lên một tiếng gọi khe khẽ nhưng rõ mồn một:

"Nè... bạn gì đó ơi, lại đây chơi với tụi tui nè..."

Phương mở mắt ra, bật ngồi dậy. Khung cảnh xung quanh đột ngột thay đổi. Những cây lúa vốn chỉ ngang đầu gối cậu giờ đây cao vút tận trời xanh, lá lúa tỏa tứ tung như những thanh gươm sắc bén. Những giọt sương đọng trên lá lúa to như mấy quả địa cầu ở trường, long lanh phản chiếu hình dáng cậu. Phương tròn mắt, vừa sợ vừa tò mò:

"Ủa... cái gì vậy nè? Mình thành người tí hon hả trời?"

Xa xa có tiếng cười lanh lảnh. Một nhóm người nhỏ bé xuất hiện. Họ mặc áo màu xanh như lá, đầu

đội mũ vàng óng như hạt lúa chín. Có người tròn vo như hạt chanh, có người dài thon như hạt gạo tẻ. Ai cũng nhảy nhót, reo vang:

"Chào mừng cậu đến Hành tinh Hạt Lúa! Cậu có muốn đi chơi với tụi mình không?"

Phương dụi mắt, tim đập thình thịch. Cậu không tin nổi vào những gì mình đang thấy. Hóa ra bên trong đồng ruộng bình thường kia lại có cả một thế giới nhộn nhịp thế này sao? Cậu đưa tay ra, do dự một chút rồi mỉm cười:

"Ừa, cho mình đi chơi với."

Hành tinh lạ

Phương rụt rè bước theo đoàn người nhỏ bé. Cậu cứ tưởng mình đang nằm mơ, nhưng cái cảm giác bàn chân chạm lên nền đất mềm mịn như bông, hay tiếng gió rì rào trên đầu thổi bay vài sợi tóc thật đến mức làm cậu nổi da gà.

Một bạn nhỏ chạy lại nắm tay cậu bảo:

"Đi nhanh thôi, chậm là gió thổi bay à nghen! À mà cậu tên chi đó?"

Phương cười khì khì:

"Mình tên là Phương. Mình mới tới, không biết gì hết trơn."

Bạn nhỏ ấy hớn hở:

"Tụi mình là cư dân Hành tinh Hạt Lúa. Mỗi đứa tụi mình đều được sinh ra từ hạt lúa chín vàng. Tụi mình sống ở đây lâu rồi, còn biết ca hát, làm bánh, tổ chức lễ hội nữa đó!"

Đi sâu hơn một chút, Phương tròn xoe mắt. Trước mặt cậu là cả một ngôi làng kì diệu nằm giữa ruộng lúa bạt ngàn. Những căn nhà nhỏ xinh được